

Claus Hjort Frederiksens tale ved FOA's konference om beskæftigelsespolitik

Taler

Claus Hjort Frederiksen
Beskæftigelsesminister

Dato

29. januar 2004

Tak for indbydelsen. Der er sket rigtig meget på den beskæftigelsespolitiske dagsorden, siden jeg var her på konferencen sidste år. Flere i arbejde er implementeret. Der er gennemført en omfattende arbejdsskadereform, som netop er trådt i kraft. Regeringen har fremlagt en handlingsplan for, hvad vi kan gøre for at mindske sygefraværet. Og regeringen har givet sit bud på en arbejdsmiljøreform, som vi i disse dage forhandler intenst med de politiske partier. Og så var der lige de to dagpengeforslag, som jeg hvis ikke behøver at sige mere om. Men det betyder ikke, at vi har udtømt dagsordenen. Der er meget at gøre endnu. I dette forår vil det være debatten om det fremtidige beskæftigelsessystem - først og fremmest som følge af Strukturkommissionens Betænkning - som vil dominere dagsordenen. Men inden jeg kaster mig ud i at tale om den fremtidige beskæftigelsesindsats, vil jeg vende blikket tilbage på det, der skete i 2003. **Sygefravær, arbejdsmiljø og arbejdsskader** Siden regeringen trådte til, har vores helt store opgave været at få flere i arbejde og dermed sikre velfærden. Det prægede også vores arbejde sidste år. Men flere i arbejde handler om andet end at øge beskæftigelsen. Og det er klart at uden arbejdspladser, får vi ikke flere i arbejde. I 2003 og også i disse dage går det den modsatte vej med beskæftigelsen. Og jeg skal være den første til at medgive, at det er et alvorligt problem, at mennesker mister deres job. Både for dem selv og for hele samfundet. Det er et problem, når unge nyuddannede har svært ved at få foden inden for på virksomhederne. Det er et problem, når ældre har svært ved at genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet, hvis de først er blevet ledige. Og det er et problem, når indvandrere har svært ved overhovedet at få en plads på arbejdsmarkedet. På den anden side får vi heller ikke flere i arbejde, hvis arbejdsstyrken bliver mindre og mindre. Derfor skal vi passe på dem, som er i arbejde, og undgå at de på grund af nedslidning, arbejdsulykker eller sygdom sluses ud af arbejdsmarkedet. Så der er mange håndtag at skrue på, når det gælder om at få flere i arbejde og sikre velfærden. Og regeringen har skruet på flere af

dem i det forgangne år. Et lavere sygefravær er et af de håndtag, vi har skruet på. Et bedre arbejdsmiljø er et andet. Sygefraværet først: Det samlede sygefravær i Danmark svarer til, at ca. 140.000 personer er væk fra arbejde hele året. Sygefraværet koster det offentlige og arbejdsgiverne mange penge, og sygefraværet har store menneskelige omkostninger. En undersøgelse blandt 3.000 ansatte på Glostrup Sygehus viser, at medarbejdere, der har ansvar i arbejdet og et spændende og udfordrende arbejde, og hvor ledelsen værdsætter arbejdsindsatsen - ja, de er mindre syge. Senest har en undersøgelse fra Arbejdsmiljøinstituttet vist, at sygefraværet kan halveres, hvis arbejdet tilpasses til den enkelte, for eksempel ved at ændre arbejdstiden eller arbejdsopgaverne. Derfor har regeringen blæst til kamp mod sygefraværet. Det er sket med en ny handlingsplan med 23 konkrete initiativer, som oven i købet er fulgt af klingende mønt. Med de 23 initiativer sætter regeringen først og fremmest fokus på fem ting: • Et mere fleksibelt og målrettet visitations- og opfølgingsarbejde i kommunerne. • Flere delvise sygemeldinger, men det forudsætter nye og bedre lægeerklæringer. • Bedre viden om fraværsmønstre og "kommunal performance", når kommunerne følger op på sygedagpengesager. • Bedre muligheder for at virksomheder og kommuner kan kommunikere digitalt. • Og endelig sætter vi fokus på at få moderniseret sygedagpengeloven. For medlemmerne af FOA betyder handlingsplanen klare forbedringer. Lad mig nævne nogle eksempler: For det første vil den sygemeldte få en mere målrettet og tidlig opfølgning fra kommunen. Når kommunen modtager en sygedagpengeanmeldelse, skal kommunen specifikt vurdere, om den sygemeldte kan vende hurtigt og problemfrit tilbage til arbejdet, eller om der skal igangsættes særlige tiltag. For det andet - og i forlængelse af det for første - skal der i opfølgingsarbejdet tages stilling til, om den sygemeldte kan sygemeldes delvist, og om den sygemeldte har behov for optræning, arbejdsprøvning eller andre tiltag, der fremmer, at den enkelte bliver hurtigere rask. Udgangspunktet skal naturligvis tages i den enkelte. Det er ikke hensigten at presse nogen i arbejde, før de magter det. For det tredje vil den sygemeldte få forbedrede forhold i opfølgingsarbejdet. Den sygemeldte kan drøfte sin situation i en fraværssamtale, hvor ens egen læge, tillidsrepræsentant, nærmeste chef, en repræsentant fra kommunen og måske også en arbejdsmiljørådgiver deltager. De rigtige kræfter vil derfor være samlet til en sådan samtale. For det fjerde vil et yderligere fokus på sygefravær i arbejdsmiljøindsatsen medvirke til, at de forhold den enkelte arbejder under forbedres. Det vil være til fordel for medarbejdernes fysiske og psykiske velbefindende, og dermed bidrage til at mindske sygefraværet. Jeg ved, at der er mange kommuner og virksomheder, der

gør et godt stykke arbejde på området. Men der er bestemt også mange, der kan gøre det meget bedre. Derfor forventer jeg, at de 23 initiativer vil skabe langt bedre rammer for hele sygefraværsindsatsen. Arbejdsmiljøet er det andet håndtag, som regeringen både kan og vil skrue på. Jeg tror, at alle kan blive enige om en ting: Det er pokkers vigtigt at have et godt arbejdsmiljø. Det er vigtigt for medarbejderne. Det er vigtigt for virksomhederne. Og det er vigtigt for samfundsøkonomien. Regeringen er derfor kommet med et udspil til en ny arbejdsmiljøreform. Reformen kommer, fordi der er behov for at nytænke arbejdsmiljøindsatsen og arbejdsmiljøsystemet. Det hidtidige arbejdsmiljøsystem er ikke gearret til at kunne sikre et godt arbejdsmiljø. Selvom der igennem mere end 20 år har været fokus på at vende skades- og ulykkesstatistikkerne, er der alligevel ikke sket mærkbare forbedringer. Det gælder fx rengøringsområdet, der fortsat kæmper med et dårligt arbejdsmiljø. Tre principper har været styrende for mig i arbejdet med den nye arbejdsmiljøreform:

- For det første skal fokus rettes mod den enkelte virksomhed. For det er der arbejdsmiljøproblemerne er. Der skal de løses. Og der skal de forebygges.
- For det andet skal der sættes en stopper for, at arbejdsmiljøsyndere kan skalte og valte med medarbejdernes helbred.
- Og for det tredje skal ressourcerne bruges på de virksomheder, hvor arbejdsmiljøet ikke er i orden. Ikke på virksomheder med et pletfrit arbejdsmiljø. Så jeg er ikke i tvivl: Arbejdsmiljøreformen, som forhåbentlig snart er forhandlet i hus, vil forbedre arbejdsmiljøet og sikre en stor og sund arbejdsstyrke. Ja - I hørte rigtigt: Arbejdsmiljøreformen vil forbedre arbejdsmiljøet. Jeg læste i efteråret en pressemeddelelse fra FOA med den interessante overskrift: "Minister river tæppet væk under forebyggende miljøindsats". Forklaringen var - kunne jeg så læse - at jeg vil ændre det nuværende BST -system. Det undrer mig faktisk. For der er efter min bedste overbevisning ikke noget tæppe, der bliver revet væk - tværtimod:
- Vi pålægger virksomheder med dårligt arbejdsmiljø pligt til at søge og - vel at mærke - bruge rådgivning. Hvorfor er det at rive tæppet væk?
- Vi holder op med at skære alle virksomheder over en kam, bare fordi de tilfældigvis tilhører en "beskidt" branche. I stedet kigger vi konkret på den enkelte virksomhed. Hvorfor er det en dårlig ide?
- Og endelig giver vi virksomhederne lov til at vælge rådgiver i stedet for at skulle være tvunget ind i en BST. Hvorfor er det slemt? Man skal jo også lige huske på, at en tredjedel af de BST -pligtige virksomheder overhovedet ikke bruger den BST, de betaler til. 85 procent af alle danske virksomheder får ikke rådgivning fra en BST ! Derfor undrer det mig ærligt talt, at I i FOA mener, at arbejdsmiljøreformen ødelægger den forebyggende indsats? Ud over at arbejdsmiljøreformen vil forbedre forebyggelsen og arbejdsmiljøet generelt. er

jeg også sikker på, at den vil betyde færre arbejdsskader. Men når skaden alligevel er sket, og en medarbejder har fået en arbejdsskade, så skal den anerkendes som en arbejdsskade. Det er derfor glædeligt, at vi sidste år med et bredt flertal i Folketinget fik vedtaget en arbejdsskadereform. Her fra 1. januar har vi endelig fået en arbejdsskadelov, der lever op til det, vi alle sammen forstår ved en arbejdsskade. Nemlig en skade, der skyldes arbejdet. Arbejdsskadeloven er nu tilpasset den virkelighed, vi lever i - og ikke omvendt. Den gamle lov byggede på et forældet ulykkesbegreb. Derfor har vi udarbejdet et nyt ulykkesbegreb, der er særligt tilpasset arbejdsskadeområdet, og som samtidig har forenklet skadebegreberne. Og vi har sikret, at de tilskadede får en bedre dækning. Hertil kommer, at mere enkle skadebegreber i sig selv giver mulighed for en hurtigere sagsbehandling. Samtidig har vi lempet kravene for at anerkende nye sygdomme som erhvervssygdomme. Det nye erhvervssygdomsbegreb træder i kraft næste år. Arbejdsskadestyrelsen og Erhvervssygdomsudvalget er i gang med at forberede det nye begreb og udarbejde en ny oversigt over erhvervssygdomme. De nye skadebegreber - både ulykker og sygdomme - vil specielt komme mange af FOA's medlemmer til gode. Fremover vil vi for eksempel kunne anerkende arbejdsskaden hos en hjemmehjælper, der pådrager sig en rygskada ved at hjælpe en tung klient med at komme højere op i sengen. For eksempel i en situation, hvor det var aftalt, at klienten selv skal hjælpe til ved at skubbe fra med benene. Hjemmehjælperen trækker herefter klienten højere op i sengen, men patienten skubber ikke fra som aftalt. Hjemmehjælperen trækker derfor patienten alene og får i det samme akutte smerter i ryggen. Med de gamle regler ville hjemmehjælperen ikke få anerkendt skaden som en arbejdsskade. Og det var jo helt grotesk. For en arbejdsskade er en arbejdsskade! Jeg kan også nævne eksemplet med en plejer, der pådrager sig en skade ved at flytte en beboer på et toilet, hvor der er dårlige pladsforhold. Flytningen kan derfor ikke foregå optimalt. Plejeren får et knæk i ryggen under håndteringen af beboeren. De akavede forhold og belastningen gør, at skaden efter de nye regler vil blive anerkendt som en arbejdsskade. Vi kan vist alle være tilfredse med, at langt flere skader nu vil blive anerkendt som arbejdsskader. **Status på "Flere i arbejde"** 2003 var også året, hvor jobreformen "Flere i arbejde" blev implementeret. Og uden af der kom flere i arbejde, er der nok nogle, der tænker. "Fire i arbejde" kaldes reformen vist også!! "Flere i arbejde" er ikke en reform, der kan sikre medarbejdere på for eksempel Danish Crown og Flextronics mod at blive afskediget. "Flere i arbejde" handler om at indrette beskæftigelsespolitikken på en sådan måde, at ledige kommer hurtigst muligt i arbejde. Men også sådan, at beskæftigelsespolitikken er robust i forhold til de

udfordringer, vi står over for i de kommende år. Jeg sagde det også sidste år, og nu siger jeg det igen: Det kommende behov for arbejdskraft er ikke blot løse forudsigelser. Vi ved, at antallet af personer, der forlader arbejdsmarkedet på grund af alder, er større end antallet af unge, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Og vi ved, at det er den offentlige sektor, som først bliver ramt af den store afgang og mangel på arbejdskraft. Med "Flere i arbejde" har vi ændret kursen i indsatsen for at få ledige i beskæftigelse. Et bærende element i "Flere i arbejde" er, at indsatsen skal være bestemt af, hvilke behov den ledige har, og ikke af, om den ledige er forsikret eller ej. Systemet skal tilpasses den enkelte og ikke omvendt. Og vejen tilbage til arbejdsmarkedet skal være den kortest mulige. "Flere i arbejde" er også til stor fordel for medlemmerne af FOA. Mange af jeres medlemmer er ufaglærte og skifter hyppigt job. For dem er det en fordel, at der er en tidlig og tæt kontakt til AF og kommunen. Det er typisk at jeres medlemmer kan en masse. De har ofte en bred erfaring på arbejdsmarkedet. Men i modsætning til akademikere og andre "bogligt lærde" har de ikke papir på det. Her kommer CV-samtalen ind. Den skaber overblik over alt det, som jeres medlemmer kan tilbyde. Og dermed kan vi bedre sikre, at de hurtigt kan komme den rigtige og korteste vej tilbage til arbejdsmarkedet. Akasserne yder en stor indsats i den sammenhæng, fordi de holder CV-samtalen med en stor del af de ledige, og hjælper dem med at lægge oplysningerne ind i CV-banken. Jeg ved, at FOA's a-kasse også stiller pc'ere til rådighed for jeres ledige medlemmer. Det er et eksempel på, at I gør et stort stykke arbejde for at give jeres medlemmer en ordentlig service. "Flere i arbejde" har - på trods af frygt for det modsatte - givet et hav af muligheder for opkvalificering. Vi har ikke forringet muligheden for at bruge uddannelse i den aktive indsats, som mange ellers påstår. For det første har vi sikret en ret til uddannelse efter seks måneders ledighed for alle arbejdsmarkedsparate unge under 30 år, der ikke allerede har en uddannelse. For det andet kan der - ud over muligheden for at få et seks ugers selvvalgt uddannelsesgives vejlednings- og afklaringsforløb af op til to ugers varighed på dagpenge. For det tredje kan ledige tage en uddannelse i op til et år, hvis den ledige ikke kan få arbejde inden for sit eget fagområde, og uddannelsen giver adgang til arbejde inden for områder, hvor der er eller bliver mangel på arbejdskraft. For det fjerde er uddannelsesindsatsen gjort mere fleksibel. Positivlisten er ophævet, og der kan nu tilbydes alle former for uddannelse, blot uddannelsen har et klart beskæftigelsesmæssigt sigte. For det femte er ordningen med voksenlærlinge på det offentlige område, herunder social- og sundhedsområde, blevet gjort permanent. For det sjette har vi med mentorordningen skabt mulighed for, at der kan ydes tilskud til frikøb og

opkvalificering af en medarbejder - også for dem, der bliver ansat i et tilbud. Og endelig for det syvende kan der ske opkvalificering af personer i forbindelse med ansættelse og afskedigelse. Nu kan man så spørge, hvad seks plus seks uger for eksempel rækker til. Og svaret er, at det rækker til alle AMU-uddannelser. Når en person uden arbejde ser et ledigt job i en kantine, så rækker seks uger til det hygiejnekursus, der skal til for at varetage jobbet. Der er altså stadig plads til at bruge uddannelse i den aktive indsats. Og det skal der fortsat være - hvis altså uddannelsen er målrettet behovene på arbejdsmarkedet. Derfor har vi også netop ophævet reglen om, at Arbejdsformidlingen højst må bruge 55 procent af det samlede budget til aktiviteter på uddannelse. For medlemmer af FOA er det en klar fordel, at Arbejdsformidlingen har fået frie hænder til at efteruddanne og omskole ledige i det første ledighedsår. Det giver meget bedre muligheder for at skifte branche. Når det er sagt, så viser erfaringerne, at jo tættere indsatsen er knyttet til en konkret arbejdsplads, des større er effekten af indsatsen for både de ledige og virksomhederne. Derfor har vi i "Flere i arbejde" lagt vægt på, at virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud bruges mere i indsatsen end hidtil. Nu har jeg ridset et par hovedelementer fra "Flere i arbejde" op, som er blevet implementeret i år. Jeg vil godt lige slå fast, at selvom kursen for beskæftigelsesindsatsen er udstukket, tager det tid at vende en supertanker. Samtidig står vi midt i en proces, hvor der også er behov for at sætte fokus på visionen om det enstrengede beskæftigelsessystem. I relation til Strukturkommissionens udmeldinger på beskæftigelsesområdet, vil mange af jer nok spørge, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal organiseres i fremtiden? Hvad betyder det for FOA og hvad betyder det for FOA's medlemmer? For mig giver det ingen mening, at diskutere selve forankringen af et nyt beskæftigelsessystem, før vi har opnået en form for enighed om, hvad fremtidens beskæftigelsessystem skal kunne levere. Formålet med fremtidens beskæftigelsessystem Set med mine øjne skal beskæftigelses systemet tjene flere formål: • Vi skal finde den hurtigste og mest direkte vej til et arbejde for de ledige og forebygge, at mennesker ender i langtidsledighed og mister tilknytningen til arbejdsmarkedet. • Vi skal sikre at virksomhederne får den nødvendige og kvalificerede arbejdskraft og understøtte virksomhederne i at tage de svage ledige ind på arbejdspladsen. • Og vi skal sikre fundamentet for fremtidens velfærd. Og fundamentet er en øget arbejdsstyrke og et effektivt arbejdsudbud. I en situation med stigende ledighed, skal vi have fjernet alle de hindringer, der er for at få ledige i arbejde. Og to parallelle beskæftigelsessystemer, der ikke altid spiller lige godt sammen, er en af de forhindringer, vi skal have ryddet af vejen. Uanset fremtidig kommune struktur

og uanset hvilke rammer vi sætter for organiseringen af beskæftigelsesindsatsen, må udviklingen hele tiden tage retning efter, at aktørerne i beskæftigelsesindsatsen bevæger sig mod et tættere samarbejde og en fælles tilgang til opgaven. Det skylder vi de ledige. Og det skylder vi virksomhederne. Men det er som nævnt også en forudsætning for, at ambitionerne i "Flere i arbejde" kan indfries. 'Flere i arbejde' afspejler et grundlæggende paradigmeskifte i beskæftigelsespolitikken. Den enkelte skal i centrum. Den enkeltes motivation og styrker skal udnyttes. Den enkeltes ønsker og behov skal understøttes. Og mennesket skal komme før systemet. Nøgleordet er hjælp til selvhjælp. De, der kan tage et job i morgen, skal have hjælp til jobsøgning. De, der mangler kompetencer, skal have jobrettet uddannelse eller i praktik på en virksomhed. De, der mangler jobberfaring, skal i praktik eller jobtræning på en privat eller offentligt virksomhed. Og de, der har problemer ud over ledighed, skal have den støtte og hjælp, der gør dem i stand til at kunne tage et job. Beskæftigelsespolitik handler ikke længere kun om ledighedsforvaltning. Det handler om beskæftigelsesfremme. Vi skal indstille os på, at vi ikke længere kun har ledige, som skal beskæftiges. Men at vi fremover har job, som skal besættes. Derfor er fokus flyttet fra midler til mål. Og målet med alt, hvad vi gør, er at øge beskæftigelsen. Det nuværende system svigter både de stærke og svage ledige. Vi kan konstatere, at den eksisterende todeling af beskæftigelsessystemet er uheldig for både de stærke og de svage ledige. I kontanthjælpssystemet er der stærke ledige, som overvejende har brug for hjælp til at finde et job. Det gælder fx mange sygedagpengemodtagere og revalidender. I dag er der en risiko for, at deres behov bliver sekundære i forhold til de sociale indsats i kommunerne. På samme måde er der i AF ledige, som har brug for en social indsats, der går hånd i hånd med en jobrettet indsats. Med det nuværende system, hvor indsatsen oftest enten er rettet mod et job eller er socialt orienteret, gør vi den individuelle tilrettelæggelse af indsatsen vanskelig for os selv. Vi taber for mange på gulvet. Og vi spilder ressourcer. Vi har i alt for høj grad bygget vores beskæftigelsespolitik med afsæt i en tro på systemet. Og vi har været så stærke i troen, at vi har tænkt, at hvis et system er godt, må to systemer være dobbelt så godt. Intet er for mig at se mere forkert. Så derfor skal vores bestræbelser gå på at finde et bedre system, som tager sit afsæt i den enkeltes behov. Et system, hvor ingen opgives. Et system, hvor ingen bliver kasterbold mellem forskellige myndigheder. Og et system, hvor ingen havner mellem to stole. Med det nuværende beskæftigelsessystem står vi med store grupper af mennesker, som vi har svært ved at gøre det rigtige for. Det gælder de mange mennesker, der er på langvarig offentlig forsørgelse. Det gælder de mange flygtninge og indvandrere,

som har svært ved at vinde fodfæste på det danske arbejdsmarked. Og det gælder de ældre medarbejdere, som må forlade arbejdsmarkedet, fordi de ikke længere kan klare det høje tempo. For mig er det vigtigt, at vi får et beskæftigelsessystem, hvor alle, for hvem det er et problem at få et job, bliver behandlet ordentligt og efter ens principper. Det, hvad enten de er forsikrede eller ikke-forsikrede. Hvad enten de er arbejdsmarkedssparate eller ikke-arbejdsmarkedssparate. Og hvad enten de er langt fra eller tæt på arbejdsmarkedet. **Fremtidig styring:**

Opgaveløsning lokalt, regionalt og på landsplan Diskussionen om, hvorvidt beskæftigelsesindsatsen skal forankres i kommunerne eller i et statsligt AF-system, kommer for mig at se alt for ofte til at havne i en systemdiskussion for systemernes skyld. Det er ærgerligt, fordi det nemt kommer til at skygge for beskæftigelsespolitikens formål. For mig er det vigtigst, at vi finder den rette balance mellem lokal, regional og statslig opgavevaretagelse. En balance, der matcher de beskæftigelsespolitiske udfordringer frem for at sande til i systemtænkning. Strukturkommissionen anbefaler, at beskæftigelsespolitikken samles i et system med en indgang for de ledige og virksomhederne. For mig er det helt afgørende, at diskussionen om organiseringen af den fremtidige beskæftigelsesindsats kommer til at handle om indhold og kvalitet. Der kan siges både godt og dårligt om kvaliteten i beskæftigelsesindsatsen. Både i kommunerne i det statslige AF-system. Og netop kvaliteten skal være omdrejningspunktet for, hvordan vi indretter fremtidens beskæftigelsessystem. Det handler ikke om, hvem der skal bestemme. Det handler om at få de ledige i arbejde, og sikre at virksomhederne kan få kvalificeret arbejdskraft. **Principperne for det fremtidige beskæftigelsessystem** Uanset, hvor diskussionen om systemer og strukturer ender, mener jeg, at der er behov for, at vi med udgangspunkt i diskussionen om målet med beskæftigelsespolitikken, diskuterer hvilke principper, der skal styre den fremtidige beskæftigelsesindsats. Jeg har ti bud på principper, som jeg mener kan være med til at styre beskæftigelsesindsatsen i den rigtige retning: For det første skal de ledige kun henvende sig et sted. De skal ikke være kasterbold mellem forskellige offentlige myndigheder. For det andet skal systemet kunne løse beskæftigelsesmæssige og sociale problemer på en gang. For det tredje skal vi have en ensartet visitering af de ledige, så vi ikke ender i den mangfoldighed af "diagnoser", som vi ser i kommunerne i dag. Ledige med samme problemer skal visiteres til samme type "behandling", hvad enten de bor i Skagen eller Gedser. Hvis der er forskel i visiteringen af de ledige, skal det afspejle, at de ledige er forskellige. Ikke at praksis er forskellig. For det fjerde skal der være fokus på hele arbejdsmarkedet. For stadig flere gælder det, at det relevante arbejdsmarked

geografisk dækker over en meget stor del af landet. Vi skal sikre, at ledige i Herlev søger ledige job i både Holbæk og Helsingør. For det femte skal vi have vished for, at de regler som Folketinget fastsætter bliver efterlevet. Vi skal have overensstemmelse mellem den centrale og lokale prioritering. For det sjette skal det være muligt for Folketing og regering at styre beskæftigelsesindsatsen i forhold til målet om at få flere i arbejde. For det syvende skal vi fastholde fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. For det ottende skal det at få de ledige i arbejde betragtes som en kerneopgave. For det niende skal vi løbende måle og veje effekten af de ting, vi gør. Vi skal vide, hvordan forskellige metoder virker i forhold til målet om at finde den hurtigste og mest direkte vej til et job. Og endelige skal der være maksimalt fokus på resultater. Helt ud i yderste led. Det skal kunne betale sig at få en ledig i arbejde, uanset om man er et privat aktør eller offentlig ansat. **Afslutning** Til sidst vil jeg gerne slå fast, at en reorganisering af beskæftigelsespolitikken ikke er en spareøvelse. Målet er alene, at vi ender op med at levere en bedre indsats, så vi kan få de ledige hurtigt i arbejde. Og uanset organiseringen, skal arbejdsmarkedets parter fortsat spille en vigtig rolle. Derfor synes jeg også, at I skal fokusere på indhold frem for, hvem der skal varetage opgaven. For der er ingen sund fornuft i, at fratage arbejdsmarkedets parter indflydelse, uanset hvordan indsatsen bliver forankret. Det fra de indledende ord fra mig. Nu er bolden hos jer i den næste times tid.

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/beskaeftigelsesministerens-tale-paa-foas-konference>